

at man i de tre Aar fra 11 til 14 Aars Alderen vilde give lige saa megen Undervisning i det tyske Sprog som i det danske, saaledes at de to Sprog skulde staa ganske jævnsides i Skolen. Jeg tror, at en saadan Ordning vilde komme til at skade ikke alene Folkeskolen, men hele det danske Folk. Jeg maa derfor meget indstændig bede det høje Ting om ikke at række Haand til det, Mindretallet her foreslaar at indføre: en 3aarig Mellemskolé paa denne Maade. Endelig tror jeg ogsaa, at denne Ordning vil skade Realskolerne, som Mindretallet tilsigter at gavne. Thi indfører man en saadan Mellemskoleafslutning i det 14de Aar, vil den tages af mange i Borger- og Betalingsskoler og Folkeskoler, Realskolerne ville faa Eleverne fra det 14de til det 16de Aar, og ville saaledes gaa over fra at være Skoler til at blive Kursus; og den Lov, som vi i Fjor gav til Støtte af dem, ville de ikke have nogen Gavn af. Endelig kan det ikke benægtes, i alt Fald ikke med nogen Virkning, at en Afslutning ved 14 Aars Alderen vil føre med sig, at adskillige gaa tidligere ud af Skolen, end man er berettiget til at tro vil ske ved en Afslutning i 15 Aars Alderen. Adskillige Elever ville ved en Afslutning i 14 Aars Alderen lægge det hele til Side, man vil derved komme til at sænke Niveaue, som det saa ofte er sagt. Jeg tror ikke, der er synderligt, der taler for denne 14 Aars Afslutning uden den Ængstelse, som er kommen op, og hvori jeg mener, at der er ikke saa lidt Nervøsitet. Man kan godt ved denne Afslutning i det 14de Aar faa en Svøbe til vort Skolevæsen i det hele, som vi paa ingen Maade skulle gaa ind paa.

Det andet Punkt, som den ærede Ordfører for Mindretallet talte om, nemlig Ændringsforslag Nr. 35 om en Indskrænkning af Skoletiden, skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg ser godt, at det i fysisk Henseende undertiden kunde være heldigt for Børnene ikke at have saa meget Skolearbejde i det hele taget. Men vil man hjælpe Børnene i den Henseende, maa man give dem noget mindre at lære, indskrænke Fagene, sige: I skulle ikke lære saa meget, lille Børn! Men naar man siger: I skulle lære det samme som nu, tage den Eksamen ved det 15de, 16de eller 18de Aar, eller naar det nu er, hjælper det ikke stort at sige: I maa kun gaa 5 eller 6 Timer i Skole. Det er ofte heldigere for Børnene at faa den pædagogiske Vejledning, som de kunne faa i Skolen, i Stedet for at sidde hjemme og pines med

Lektierne og undertiden faa en Vejledning, der mest bestaar i Opmuntring, undertiden af korporlig Art, i Stedet for at faa virkelig Hjælp til at faa Sagerne lært. Jeg tror ikke, der opnaas stort ved at indskrænke Timetallet, naar man dog forlanger, at Børnene skulle lære det samme; saa vil man dog faa Overanstrengelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at udtale, at jeg slutter mig til de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller dets Flertal. Jeg maa bemærke, at jeg har fundet enkelte smaa Ufuldkommenheder ved nogle af dem, men jeg gaar ud fra, at saadanne maa kunne ændres mellem 2den og 3die Behandling.

Goos: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg vil gøre til den højtærede Minister med Hensyn til Tyskens Stilling, nemlig at den i vort Forslag ikke er meget forskellig fra den, som findes i Ministeriets Plan. Tysken har der kun et Par Timer færre end Dansken. Deri tror jeg ikke, Faren ligger. Faren ligger ganske sikkert ikke i, om Tysk har 2 Timer færre end Dansk eller det samme Antal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Faren ligger ikke alene deri, men det har ikke saa lidt at sige, om man i en Timeplan, som man særlig fremfører her til Begrundelse af den foreslaede Ordning, foreslaar at jævnstille Tysk med Dansk. Ministeriets Plan har dog 2 Timer mere i Dansk end i Tysk. For øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at Timerne der regnes noget længere, end det ærede Medlem regner sine.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Jeg skal paa Udvalgets Vegne takke Ministeren for den Imødekommen, han har vist mod de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringer. Kun over for en enkelt Bemærkning, som kom frem fra den højtærede Ministers Side, skal jeg udtale, at det er ogsaa min Opfattelse, at selv om man skal gaa til en 15 Aars Prøve, maa Undervisningen have en passende Afslutning. Det er ikke Meningen, at man skal standse midt i Geografien eller andre Fag. Jeg forstaar det ogsaa saaledes, at det er enkelte Fag, der faa en grundigere og fyldigere Udvikling. I det hele taget skulde jeg ikke være utilbøjelig til at tro, at man kunde bringe en delvis Afslutning frem allerede ved den 15 Aars Prøve,